

[Socialministeren.]

af de tidsfrister, som nu gælder for kassation af arkivalier af den omhandlede art. I forbindelse med kassationen afleveres en vis procentdel, fra 3 til 10 pct. af sagerne, til landsarkiverne. Også her er det sikret, at oplysningerne ikke kommer uvedkommende i hænde.

Den omhandlede ordnings gennemførelse forudsætter selvfølgelig, at Københavns kommune og amtskommunerne vil være rede til og i stand til at modtage og administrere disse arkiver med færdigbehandlede sager. Hvis dette ikke er tilfældet, vil det blive overvejet fortsat at opbevare og administrere disse arkiver i central regie.

Karen Thurø Hansen (KF):

Jeg vil gerne takke socialministeren for svaret.

Mit spørgsmål gik i første omgang mest på at få opklaret, om de mennesker, som har været involveret med hensyn til mødrehjælpen, og hvis sager er afsluttet for år tilbage, kunne være sikre på at få deres arkivalier destrueret.

Jeg har, siden spørgsmålet kom frem i pressen, haft ikke så få henvendelser fra mødre, som har fået bevilget abort gennem mødrehjælpen, og som i dag lever i et godt og et lykkeligt ægteskab, men hvor ægtemanden har været uvidende om, at der tidligere er blevet bevilget abort. Det er disse mennesker, som nu er meget, meget bange, specielt hvor arkiverne overgår til mindre kommuner, og jeg er glad for, at ministeren vil indskærpe tavshedspligten over for de medarbejdere, som skal beskæftige sig med mødrehjælpsager fremover. Men vi ved jo udmærket godt, at i en mindre kommune, og dem findes der jo stadig væk adskillige af, hvor alle ved alt om alle, er det meget, meget vanskeligt at bevare denne tavshedspligt.

Jeg beder ministeren om indstændigt at indskærpe det personale, som fremover skal have med disse sager at gøre, at de virkelig forstår, hvad deres tavshedspligt indebærer, hvilken straf der påhviler dem, såfremt de bryder denne tavshedspligt, således at det virkelig går op for dem. Dette være sagt uden at klandre de medarbejdere, som har med socialforsorgen og sociale sager at gøre.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg kan love fru Karen Thurø Hansen at gøre alt, hvad der står i min magt, for at sikre disse familier og disse kvinder, at deres sager bliver behandlet med al mulig tavshedspligt.

Jytte Røge (FP):

Jeg vil først sige tak til ministeren for hendes svar på mit skriftlige spørgsmål, der havde næsten samme indhold som fru Karen Thurø Hansens. Men jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke vil finde det mere betryggende over for mødrehjælpens tidligere klienter, at deres sager ikke overføres til amtskommunerne, men simpelt hen destrueres.

Socialministeren (Eva Gredal):

Som jeg sagde til fru Karen Thurø Hansen, vil jeg forsøge at få disse sager klaret på den for klienterne mest betryggende måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Fuglsang (DKP) til forsvarsministeren:

„Deler ministeren den opfattelse, som spores i den forsvarspolitiske debat, at den almindelige værnepligt bør tilstræbes erstattet af professionelle soldater som grundlag for vort forsvar?“

(Spm. nr. 223).

Skriftlig begrundelse.

Besvarelsen af dette spørgsmål vil have principiel betydning som et vigtigt led i den debat, som føres i forbindelse med forsvarsforligets fremtidige skæbne. Det er et vidtrækkende politisk problem, der som kendt fra dagspressen er genstand for modsætningsfyldte debatter i andre lande, f. eks. i Frankrig, hvor socialister og kommunister sammen med andre demokratiske kræfter bekæmper sådanne tendenser.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Som hr. Fuglsang anfører, har der i den seneste tid været en hel del tale om værnepligten og om forsvarets behov for værnepligtige under den nuværende forsvarsord-